

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Program 1 – Muhammeds barndom.

AV-nummer: 4120ra 1

Personer:

Quaswa – Berättarkamelen

Kasmir och *Sabah* – Kameler

Halima och *al-Harith* – Muhammeds fostermamma och fosterpappa

Muhammeds fosterbror

Berättare

(Musik)

Berättare: Det är kväll i öknen för över tusen år sedan. Karavanen har stannat för natten. Nu kryper smådjuren fram från sina skuggiga platser och hålor i jorden. Ökenrävarna, springråttorna, åsnehararna. Kamelerna Quaswa, Kasmir och Sabah har lagt sig tillrätta i sanden. Men de har inte somnat än...

Quaswa: zzzzzzzzzz

Berättare: Oj då! Hör ni? Quaswa har visst redan somnat. Hon är en väldigt gammal kamel, förstår ni.

Quaswa: zzzzzzzzzz

Kasmir: Quaswa!

Berättare: Muhammed hade en kamel – första delen

Quaswa: Sch... Jag sover. Ser ni inte att jag sover? Ögonen är ju stängda – eller hur?

Sabah: Ja, ser du dåligt? Ögonen är stängda, hon sover fattar du väl!

Kasmir: Jamen, jag ska ju bara fråga...Snälla Quaswa!

Quaswa: Ja, vad är det? Vad vill ni? Köra upp en gammal kärring mitt i natten! Ni borde skämmas!

Kasmir: Du kan väl berätta?

Quaswa: Jag är faktiskt gammal. Jättegammal. Trött. Och lite törstig också. Javisst: Kameler klarar sig tre dagar utan vatten... Men hur känner vi oss den tredje dagen? Svimfärdiga! Darriga ben! Svaj i pucklarna! Hallucinationer! Åh! Jag längtar efter den där oasen imorgon.
Zzzzzz.

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Kasmir: Vi också! Quaswa ...Quaswa...Quaswa...du kan väl berätta om Muhammed? Bara en liten stund?

Sabah: Kasmir...

Quaswa: Mhm. Vad sade ni att jag skulle... Muhammed... ni vill att jag ska berätta om Muhammed?

Kasmir: Ja!

Sabah: Ja, ja – en liten stund då.

Quaswa: Muhammed – ja, vad ska jag berätta – Så fort han fick syn på mig – ja, från den dagen var jag hans favoritkamel!

Sabah: Jamen det där har vi ju hört förut..

Quaswa: Han var i stor fara och jag kom galopperande och räddade honom... från hans fiender, som försökte mörda honom... som tänkte fortsätta att mörda honom...

Kasmir: Från början Quaswa, från början!

Quaswa: Ja ja... okej då. Men jag känner mig lite torr i munnen som sagt – Är det ingen som har ett litet palmblad eller nåt som jag skulle kunna tugga på? Tack. Mmmm, gott.

Min moster, som var en mycket fin och vis kamel – hon har berättat: Hon var kamel hos en beduinstam, förstår ni – Och just den här dagen hade beduinstammen varit inne i staden Mekka för att hämta fosterbarn.

Beduinkvinnan Halima och hennes man al-Harith hade hämtat en liten pojke som hette Muhammed hos hans mamma Amina.

Kasmir: Men Quaswa – varför lämnade Muhammeds mamma bort honom? Varför lämnade de andra mammorna bort sina barn?

Quaswa: På den tiden var det vanligt att araberna skickade ut sina barn i öknen – som fosterbarn hos beduinerna – Det skulle vara mer hälsosamt för dem än att bo i staden, trodde man.

Kasmir: Stackars Muhammed!

Quaswa: Schh Kasmir, lyssna nu! Så här var det: Halima och al-Harith hade alltså varit i staden Mekka och nu var de på väg ut i öknen igen. Och med sig hade de sitt nya fosterbarn Muhammed.

/stadsljud; svaga röster, trampet av kamelfötter/

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Halima: Titta al-Harith, han är faktiskt riktigt söt, tycker du inte?

al-Harith: Jo...

Halima: Inte lika söt som våra egna söner, men ändå...

al-Harith: Nej nej..

Halima: Han har fina ögon i alla fall, det har han, den lilla stackaren... tänka sig, faderlös redan i sin mammas mage... Hur ska det gå för dig lille vän? Jag ska nog ta hand om dig så gott jag kan i alla fall, det lovar jag. Bara maten räcker. Kamelerna har inte gett någon mjölk de senaste dagarna... Jag vet inte vad vi ska göra... al-Harith! Titta – det är något med hans ansikte – det liksom strålar!

al-Harith: Ja, titta...

Halima: Vad kan det betyda?

(Musik)

Quaswa: Från den dagen när Muhammed kom flödade mjölken plötsligt hos kamelerna igen och Halima hade mat till både Muhammed och hans yngsta fosterbror. Halima och al-Harith, hade det faktiskt så bra efter att Muhammed kom att de tänkte att de aldrig ville lämna tillbaka honom. Och Muhammed, han lekte och växte som vilken pojke som helst. Och min moster har berättat att han var en stillsam pojke som gillade att sitta och fundera i skuggan av en kamel, när det var som varmast mitt på dagen, och att titta på stjärnorna på kvällarna, när mörkret hade fallit. Men en dag hände det något hemskt.

(Musik)

Muhammeds fosterbror: Mamma, mamma, det har ... Kom! Du måste komma! Det har hänt något!

Halima: Vaddå? Vad har nu hänt? Ser ni inte att jag håller på att mjölka kamelerna –

Muhammeds fosterbror: Mamma!

Halima: För ni vill väl ha mjölk att dricka till dadlarna ikväll, eller hur?

Muhammeds fosterbror: Ja, men mamma!

Halima: Var har ni er fosterbror Muhammed förresten?

Muhammeds fosterbror: Det är Muhammed – Han ligger på marken!

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Halima: Varför ligger han på marken? Vad har ni gjort? Vad är det som har hänt?

Muhammeds fosterbror: Det var inte vi! Det var två män i vita kläder – De öppnade Muhammeds mage – Mamma, det var hemskt – du måste komma!

Halima: Muhammed! Lille käre Muhammed – där ligger han! Muhammed, älskade barn – vad har hänt? Vad har de gjort med dig?

Quaswa: Muhammed låg på marken, han var svag och matt, men han var inte allvarligt skadad. Han hämtade sig snabbt och på kvällen var han bara ovanligt trött och somnade tidigt, men Halima var ändå orolig – Hon kunde inte glömma det som hade hänt under dagen.

Halima: Titta, nu sover han... Men – han sade att männen i de vita kläderna tog hjärtat ur bröstet på honom och att de tvättade det med snö och sen satte in det i kroppen igen! Och sen hade de sagt åt honom att han inte skulle vara rädd för det var mycket gott som väntade honom?! Guds älskade kallade de honom också – Vad ska det betyda? Vad är det för fantasier?

al-Harith: Ja, jag vet inte, det låter märkligt, det gör det.

Halima: Har det verkligen hänt? Men vilka var männen i de vita kläderna? Och snö! Mitt i öknen! Var fick de snö ifrån? Nej, al-Harith, jag är rädd – jag lovade Muhammeds mamma Amina att ta väl hand om honom – Nu vet jag inte om jag kan hålla det löftet.
Nej, jag tror att det är bäst att vi lämnar tillbaka Muhammed. Guden Hubal ska veta att jag kommer att sakna honom – Han känns nästan precis som min egen, men han är ju ändå fem år. Och jag tror att det är bäst att han får träffa sin mamma.

al-Harith: Som du vill Halima. Vi lämnar tillbaka honom. Det är kanske bäst så..

Quaswa: Beduinerna begav sig så snart de kunde till Mekka där de lämnade Muhammed hos hans mor Amina som blev mycket glad. Hon hade längtat efter sin son varenda dag i nästan fem år och nu fick hon äntligen träffa honom igen.

(Musik)

Kasmir: Åh! Vad bra! Åh vad bra! Men varför gjorde de sådär med Muhammed? De öppnade bröstet... Jag undrar vad de använde? Säkert knivar! Jag gillar inte knivar! Min mamma sade alltid...

Quaswa: Men snälla, snälla Kasmir, de tvättade hans hjärta, förstår du. Det var inte så farligt som det såg ut. De tvättade hans hjärta tills det blev alldeles rent.

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Nej, nu måste den här gamla kamelen få vila. Imorgon är det hårt arbete som vanligt. Slit och släp – ingen rast och ro för den puckelryggige, som min mamma brukade säga.

Kasmir: Snälla Quaswa, du kan väl berätta mer. Lite till! Vilka var de där männen till exempel? De där vita männen. Bara det kan du väl berätta?!

Sabah: Hör du inte att hon är trött. Hon är ju gammal. Tyst nu! Hon måste sova.

Kasmir: Ja ja, men...

Quaswa: Det var änglar förstår ni väl! Så mycket har ni väl ändå förstått – att Muhammed är en mycket speciell pojke – Det lyste ju om hans ansikte, berättade jag ju, och nu har han alltså fått besök av änglar...

Nej, nu måste vi sova! Godnatt.

zzzzzzzzzzzz

(Musik)

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Program 2 – Uppenbarelsen

AV-nummer: 4120ra 2

Personer:

Quaswa – Berättarkamelen

Kasmir och *Sabah* – Kameler

Abu Jahl – Chefshövding och Muhammeds ärkefiende

Abu Suyfan – Hövding och Muhammeds fiende

Omar – Hövdingarnas medhjälpare och Muhammeds fiende

Berättare: Det är kväll i öknen för över tusen år sedan. Karavanen har stannat för natten vid en oas, ett vattenhål, mitt ute i öknen. Kamelerna är törstiga efter flera dagars vandring utan vatten. Quaswa är särskilt törstig.

Kasmir: Quaswa. Kan du inte... Vi undrar ...När du har druckit färdigt om du skulle kunna.

Sabah: Berätta mer om... han... Muhammed!

Quaswa: Ja, ja, jag ska bara tanka färdigt pucklarna först!

Berättare: Muhammed hade en kamel – andra delen

Quaswa: Åh... vad skönt. Sådär ja – det finns inget skönare än två nytankade pucklar – det kluckar lite när man går, det gör det. Men, det får man stå ut med.

Sabah: Det är inte vatten i pucklarna, det är faktiskt fett. Bara så att du vet. Det kan ju vara bra att veta...

Quaswa: Ja ja. Du säger det. Jag tycker nog att det kluckar lite ändå jag. Jaha, var var vi nu då?

Sabah: Muhammed hade precis kommit tillbaka till sin mamma..

Quaswa: Ja, just det: Stackars lille Muhammed. Han fick inte leva länge hos sin mor. Knappt ett år.

Kasmir: Va? Varför inte?

Quaswa: Vänta så ska jag ska berätta... Knappt ett år efter att Muhammed fick flytta hem till sin mamma i staden Mekka så dör hans mamma i feber.

Sabah: Feber? Vaddå för feber?

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Quaswa: Det vet väl inte jag – ser jag ut som en kameldoktor? Nu får ni sluta fråga annars går jag och lägger mig. Kom ihåg att jag är en mycket gammal kamel! Och trött!

Kamelerna: Ja, ja.. Quaswa.

Quaswa: När mamman dör får Muhammed flytta till sin farfar Abd al–Muttalib som älskar honom mycket, men efter en kort tid dör han också och då får Muhammed flytta vidare till sin farbror Abu Talib. Muhammed har det bra hos sin farbror, men han är en fundersam pojke, och han bekymrar sig för hur svårt de fattiga och slaverna har det i Mekka.

(Stads ljud: Människoröster, hästar som gnäggjar etc.)

Abu Suyfan: Undan med er era värdelösa slavar och fattiglappar! Här kommer en rik man – såja!

Man: Ja, ja.. Vi ska flytta på oss.

Abu Suyfan: Flytta på er! Här kommer jag – rikast i stan!

Kvinna: Han rider rakt på oss!

Quaswa: De fattiga och slaverna har det inte lätt, det ska jag säga! Det enda Mekkaborna tänkte på på den tiden var pengar, pengar, pengar. De hade blivit så giriga.

Abu Suyfan: Era små fattiga råttor! Dinarer och guldpengar – har ni hört talas om sådana va? Har ni det? Själv har jag högar hemma – Ha ha ha – Det är härligt att vara rik!

Quaswa: Muhammed är också bekymrad över att Mekkaborna är så ogudaktiga *(pengaskrammel)* Först ska jag räkna mina pengar, sen kanske jag går till Kaba och ber lite.. – Kanske, om jag känner för det, om det fortfarande är fint väder, om jag inte har fått ont någonstans – i örat till exempel, eller i benet. Igår hade jag lite ont i ena benet och då var det ju svårt att gå dit – då var jag tvungen att stanna hemma och räkna mina pengar – hela dagen, tyvärr.

Quaswa: Mekkaborna verkar ha glömt bort att helgedomen Kaba en gång byggdes till guden Allahs ära – De ber bara till gudastatyer som de har ställt i helgedomen Kaba. Statyer, gjorda av sten, av trä och till och med av dadlar – som de äter upp ibland, när de är hungriga!

Muhammed växer upp, han gifter sig och får barn. Men han drar sig allt oftare tillbaka till grottorna i berget Hira utanför Mekka för att tänka och be till Allah.

Muhammed hade en kamel – Programmanus

En dag när han sover får han besök i grottan – Det är ingen vanlig besökare. Det är en ängel – så väldig att han sitter grensle över horisonten. Det är ängeln Gabriel och han ropar:

Ängeln Gabriel: Läs!

Quaswa: Va, tänkte Muhammed, jag kan ju inte läsa. Och han fattade förresten inte vad han skulle läsa heller. Men ängeln gav inte med sig – Den fortsatte att uppmana Muhammed att läsa –

Ängeln Gabriel: Läs! Läs! Läs! Läs! Läs! Läs! Läs! Läs!

Quaswa: Och fast Muhammed varken visste ut eller in och aldrig hade fått lära sig att läsa – så läste han plötsligt en vers högt rakt ut i luften. Det var den versen som blev den allra första i Koranen, som är muslimernas heliga bok.

Quaswa: Först blev Muhammed rädd, han förstod inte att det var Gud som talade till honom genom ängeln Gabriel. Och han rusade hem till sin fru Khadija och kastade sig i hennes knä. Men det hände allt oftare att Muhammed fick besök av ängeln Gabriel uppe på berget, och han fick läsa fler och fler verser högt ur den heliga boken Koranen. Till slut var inte Muhammed rädd längre och han började förstå att han var en profet – en budbärare mellan människan och Gud.

När Muhammed började predika sitt budskap om att alla människor var lika, att man skulle visa respekt för alla levande varelser – djuren och växterna också – och att man skulle be till den ende Guden Allah, då blev de rika och mäktiga i staden oroliga.

/Stadsjud – hundar som skäller, etc./

Det är kväll i Mekka. I ett hus i staden har några rika och mäktiga män samlats till ett hemligt möte.

Abu Jahl: Han vill att vi ska ge bort våra pengar!

Abu Suyfan: Just det!

Omar: Ge bort våra pengar?

Abu Jahl: Ja! Till de fattiga! Vi som har slitit och släpat i årtal!

Abu Suyfan: Ja! Vi som har slitit och släpat! Jättemycket!

Omar: Hur ska vi klara oss utan våra pengar?

Abu Suyfan: Just det, hur ska vi klara oss utan våra pengar?

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Omar: Det blir ju... katastrof. Vi kommer att svälta... bli jättesmala, ben som pinnar, armarna också... Och fingrarna och tårna..

Quaswa: Det är Muhammeds fiender: Bland dem finns chefshövdingen Abu Jahl och hövdingen Abu Suyfan – Han är en tjock man med slokande mustascher. De pratar om hur de ska sätta stopp för Muhammed och hans anhängare som har börjat kalla sig för muslimer.

Abu Jahl: Och inte bara det! Han vill... döda.. ähum...våra förfäder.

Omar: Våra förfäder?

Abu Suyfan: Ja...

Omar: Men... De är väl redan döda...?

Abu Jahl: Ja ja, men... han är farlig! Galen!

Abu Suyfan: Han är galen!

Abu Jahl: Det viktiga nu är: Hur stoppar vi honom? Hur stoppar vi Muhammed en gång för alla?

Omar: Ja, hur stoppar vi honom?

Abu Suyfan: Jag vet! En bojkott! Vi svälter ut muslimerna! De ska inte få någon mat!

Omar: Just det! Vi svälter ut dem!

Abu Suyfan: Så får vi se om deras gud Allah kan hjälpa dem?

Abu Jahl: Vid stenguden Hubal! Det är en bra plan!

Quaswa: Och Muhammeds fiender börjar en matbojkott. De pratar med alla sina vänner och släktingar. Och från och med nu blev det mycket svårt för muslimerna att få tag i mat.

Kasmir: Vad? Vaddå? Har de ingen mat?

Quaswa: Nej, Nu måste den här gamla kamelen sova i några timmar. Snart är det dags att fortsätta vandringen. Jag kan riktigt känna lukten av Syriens gröna kullar... mmmm

Kasmir: Va?! Ska vi sova nu? Men muslimerna...de är ju hungriga och...fy...nä.. Hur ska jag kunna sova nu?

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Sabah: Okej. Gör så här: Lägg dig ned. Stäng ögonen. Slappna av. Tänk på något mysigt.

Kasmir: Okej. Då tänker jag på... jag ska tänka på... mysigt: ...dadlar? Nej, inte mat, det är ju taskigt.. Muslimerna har ju ingen mat...jaha...

Sabah: Schh. Sov gott Kasmir.

Kasmir: Sov gott Sabah... Vad ska jag tänka på då?.. Taggbuskar? Ja, det gillar väl inte muslimerna, men vi kameler vi gillar ju taggbuskar – Ja, taggbuskar kan jag tänka på! Taggbuskar... taggbuskar.. mmmm.. mums...taggbuskar..

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Program 3 – Flykten till Medina

AV-nummer: 4120ra 3

- Berättare: Det är kväll i öknen för över tusen år sedan. Karavanen har stannat för natten. Kamelerna Quaswa, Kashmir och Sabah har lagt sig till rätta i sanden. Men de har inte somnat än.
Muhammed hade en kamel – tredje delen.
- Quaswa: Nej! Åh! Aj!
- Kasmir: Vad är det Quaswa? Är du sjuk?
- Quaswa: Nej! Jag är inte sjuk!
- Sabah: Är du trött då eller?
- Quaswa: Nej, jag är piggare än någonsin, känner mig som en nyutsprungna dadelkvist faktiskt. Det är bara de här sandlopporna – Det kliar så förbaskat! Är det någon som kan klia mig? Just där...
- Kasmir: Här? Eller...här?
- Quaswa: Där ja. .Jaaaa! Bit lite hårdare... just så ... tack! Det var skönt.
- Kasmir: Vad bra. Självt har jag haft en riktig ökennatt! Jag har inte sovit en enda minut för jag har tänkt på de där stackars muslimerna hela natten! Stackars, stackars muslimerna!
- Sabah: Ja – Quaswa!
- Quaswa: Ja, vad är det?
- Sabah: Hur lång tid tog det innan de fick mat?
- Quaswa: Två år.
- Kasmir: Två år! Inte ens vi klarar oss så länge utan mat. Vi klarar oss bara tre dagar. Eller kanske fem, sju ungefär.
- Sabah: En gång – det var en resa till Mesopotamien – en riktig ökenresa faktiskt! Men då var jag utan mat i åtta dagar!
- Quaswa: Som tur var hade muslimerna snälla släktingar som hjälpte dem att smuggla in så mycket mat att de precis klarade sig ifrån att svälta ihjäl. Efter två år slutade Mekkaborna med matbojkotten så att det blev lättare för muslimerna att få tag i mat igen. Men de fortsatte att plåga de stackars muslimerna. Då står muslimerna inte ut längre. Och fler och

Muhammed hade en kamel – Programmanus

fler flyr till en annan stad i Arabien – Medina heter den staden. Muhammed är kvar i Mekka, men han svävar i fara. En natt när han ligger och sover kommer fienden smygande.

/Stads ljud – hundar som skäller./

Abu Suyfan: Här är det.

Omar: Jaså chefen, det är här han bor.

Abu Suyfan: Ja.

Omar: Bra. Då störtar vi in, va? Och välter omkull alla möbler och kastar oss över Muhammed... och...

Abu Suyfan: Nä, nä, nu ska vi var listiga, förstår du – vi väntar alltså... tills imorgon bitti, tills det har blivit ljust – i gryningen – då.

Omar: Ja, okej – men nu slår vi sönder dörren och vrålar: Död åt alla...

Abu Suyfan: Vänta ett tag – kom hit så jag får titta i dina öron – Det verkar som om du hör dåligt? Har det fastnat kamelhår i öronsnäckorna? Har du kört huvudet i en vägg nyligen? Kommer du precis från en sandstorm och har glömt att tömma sanden ur öronen? Nej, jag ser faktiskt ingenting. Vi väntar till gryningen, sade jag. När solen stiger över horisonten – då.

Omar: Just det, chefen, det var det jag menade. Vi väntar tills...?

Abu Suyfan: I morgon bitti! Gryningen!

Omar: Just precis, chefen.

Quaswa: Muhammed, som ligger och sover på andra sidan väggen hör fotstegen och de viskande rösterna – Han förstår att det är någon som är ute efter honom. Han ger sin filt till sin kusin Ali som sover bredvid honom. Ali tar hans plats och själv lyckas Muhammed med Allahs hjälp smita förbi mördarna och ut i natten. På morgonen, när mördarna tar sig in i huset, står Ali redan i dörröppningen och han ser mördarna rakt i ögonen innan han lämnar huset.

Abu Suyfan: Va? Vid Hubal, vi har blivit lurade! Han har gått upp i rök likt en jinn.

Quaswa: Muhammed och hans vän Abu Bakr klättrar uppför klipporna utanför Mekka. Mördarna som nu har upptäckt sitt misstag är precis bakom. Muhammed och Abu Bakr gömmer sig i en av de många grottorna i berget.. De trycker sig tätt intill varandra och hör hur fienden närmar sig.

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Omar: Här kanske. Här kanske de gömmer sig – som råttor i ett hål. Haha – vi ska nog röka ut dem!

Abu Suyfan: Va? Var då?

Omar: Här ser du – här ser man grottöppningen – bakom...

Abu Suyfan: Spindelväven och buskarna. Din... kamelåsna! Dromedarskalle! Ökentyp! Skulle de ha gått in här och sedan satt dit spindelväven igen bakom sig? Va? Klistrat fast den då eller?!

Omar: Nej, nej, jag menade bara. ... Det var ju en grotta i alla fall, va? Det är ju grottor vi letar efter. Men det ska vara utan spindelväv alltså. Men säg det då: Grottor utan spindelväv, då skulle jag ju fatta. Jag är ju inte dum!

Abu Suyfan: Nej, nej, du är inte dum... Inte alls! Vid Hubal! Och dig ska man släpa runt på hela dagen! Inte konstigt att vi inte hittar en enda liten muslim. Vem satte det där korkade huvudet på din tjocka hals? Det undrar jag!

Quaswa: När Muhammed och Abu Bakr öppnade ögonen igen såg de att grottöppningen mycket riktigt var täckt av spindelväv och taggiga buskar. Då förstod de att Allah hade hjälpt dem undan förföljarna. Men nu vågar Muhammed och Abu Bakr inte återvända till Mekka. De bestämmer sig för att fly till Medina där de andra muslimerna redan finns. Av sin gode vän Abu Bakr får Muhammed en kamel – och nu är ni jättenyfikna på vem det är, va?

Sabah: Näe. Inte särskilt faktiskt. (*viskar till Kasmir*) Det vet vi ju redan!

Kasmir: (*viskar tillbaka*) Ja, jag vet...

Quaswa: Nähä. Muhammed fick mig av sin gode vän Abu Bakr, och genast när han träffade mig märkte han att jag var speciell. Jag blev hans favoritdjur!

Kasmir: Ja, ja, Quaswa, det blev du, men sen? Vi vill höra om resan!

Quaswa: Ska jag berätta eller inte?

Kasmir: Jo, jo, Quaswa, det ska du!

Sabah: Ja!

Quaswa: Muhammed satt i den där grottan i tre dagar. Sen kom jag och förde honom till Medina. Han red på mig! Det var en fantastisk resa.

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Kasmir: Hur då fantastisk?

Quaswa: Vi kastade oss rakt ut i öknen – vi galopperade mil efter mil i sandstorm och ökenhetta. Och fort gick det! Minst 10 km i timmen.

Kasmir: Ja?

Sabah: Och?

Quaswa: Ja.. och sen kom vi fram. Till Medina. Och där jag stannade – där bestämde sig Muhammed för att bygga en moské.
Det var den första moskén. Det var alltså jag som bestämde var den skulle ligga! Jaha. Sov gott då allihop.

Sabah: Va? Ska vi sova nu? Sov gott då!

Kasmir: Quaswa? Sover du?

Quaswa: Ja, jag sover.

Sabah: Schh hör du inte att hon sover?

Kasmir: Jag undrar bara – hur muslimerna har det i Medina? Får de mat? De slipper vara hungriga, va?

Quaswa: I Medina får muslimerna många vänner. De slipper bli retade för att de är muslimer och tror på guden Allah. Men gott om mat har de inte – många har svårt att få jobb och vissa har ingenstans att bo – så, jo, muslimerna har det fortfarande svårt i Medina. Tyvärr.
Godnatt Kasmir. God natt Sabah.

Kasmir: Godnatt. Nej! Nu kommer jag inte att kunna sova nåt i natt heller...

Sabah: God natt. Kom ihåg Kasmir: Tänka på nåt mysigt!

Quaswa: zzzz.

Kasmir: Just det!/Ja ja/...Mysigt...

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Program 4 – Heligt krig

AV-nummer: 4120ra 4

Personer:

Quaswa

Kasmir och Sabah

Abu Jahl

Abu Suyfan

Omar

Berättare: Det är kväll i öknen för över tusen år sedan. Karavanen har stannat för natten. Nu kryper smådjuren fram från sina skuggiga platser och hålor i jorden. Ökenrävarna, springråttorna, åsneharna. Kamelerna Quaswa, Kasmir och Sabah har lagt sig tillrätta i sanden. Men de har inte somnat än...

Kasmir: Nej!

Berättare: Muhammed hade en kamel – fjärde delen

Kasmir: Kom inte hit! Stanna där borta! Kom inte hit!

Sabah: Vad är det? Vem pratar du med?

Kasmir: Det är bara... det såg ut som.. jag vet inte... jag tyckte att jag hörde... något...någon. Där borta.

Sabah: Va? Var då?

Kasmir: Jag vet inte... ibland när vinden viner så här – det låter som om någon pratar – jag tänkte att det kanske var en... djinn.

Sabah: Ja du, det är det kanske! Det skulle inte förvåna mig det minsta om vi fick påhälsning av en ond ande mitt här ute i ingenting!

Quaswa: Men snälla ni – jinner, de finns ju inte, det vet ni väl?

Sabah: Ja, det är klart att vi vet det!

Kasmir: Ja, men ibland... jag tycker liksom att jag hör en röst och den viskar, den kan viska riktigt läskiga saker som: Nu kommer jag och tar dig till exempel, det kan den viska, eller: Det är jag som är den onda ökenanden, jag ska hugga tänderna i dina pucklar och.. .suga ut allt ditt blod...

Quaswa: Schh, jinner vet du, det var sådana som människorna i Arabien trodde på före Muhammeds tid. De trodde på andar och trollkarlar och allt

Muhammed hade en kamel – Programmanus

möjligt. ... Men sen kom Muhammed och han förklarade att allt det där bara var påhitt, att de inte behövde vara rädda längre.

Kasmir: Jaha... Vad bra!

Sabah: Jag har aldrig varit rädd för jinner! Aldrig i hela mitt liv!

Quaswa: Nej nej, det är bra... men på den tiden var det många som var rädda. Vi djur har ju också fått det mycket bättre tack vare Muhammed. ... Det vet ni väl?

Kasmir: Nej, berätta om hur bra vi har fått det.!

Sabah: Ja, jag har inte märkt nåt. De kallar oss för Ata Allah – Guds gåva, men det verkar inte betyda så mycket, de tvingar oss ju ändå att jobba livet ur oss. Släpa fler hundra kilos packning genom öknen. Ibland får vi inte mat och vatten på dagar...

Quaswa: Men lita på mig när jag säger att det har varit värre. Araberna var inte snälla mot oss djur före Muhammed – Förutom att vi fick slita och släpa i öknen hela våra liv så hände det också ofta att vi kameler blev misshandlade – Men det satte Muhammed stopp för. Han predikade att man skulle visa respekt för allt levande – växter och djur också. Så det är Muhammed vi har att tacka för att vi har det så bra som vi har det nu för tiden, tänk på det!

Kasmir: Det ska jag tänka på det. Vi har det bra... Vi har det bra...
Det finns inga jinner, det är bara vinden som låter ... Det finns inga jinner, det är bara...

Sabah: Ursäkta mig! Skulle jag kunna få ställa en liten fråga – Jag undrar vad som... hände med Muhammed? Efter att han hade flytt?

Quaswa: Sen? Sen blev det krig!

Kasmir: Krig?!

Sabah: Krig!

Quaswa: Ni minns väl den tjocke Abu Suyfan med de slokande mustascherna? Han ville slåss. Han var rädd att Muhammed skulle komma tillbaka till Mekka och tvinga Mekkaborna att överge sina sten- och dadelgudar och tvinga dem att tro på Muhammeds gud Allah istället. Och Muhammeds andre ärkefiende Abu Jahl var också sugen på att slåss. Och en dag i gryningen drabbar muslimer och Mekkabor samman vid en källa som heter Badr.

Muhammed hade en kamel – Programmanus

(Vapenskrammel, hästar som gnäggjar.)

Abu Jahl: Passa på att njuta av soluppgången nu– era ... pottsorkar! För ikväll är ni döda. Vi ska döda er allihop... innan solen har gått ned.

Omar: Just det, chefen! Eh... Innan solen har gått ned! Mitt på dagen, alltså ... eller på morgonen ... eller ...i gryningen ...hm... Det är ju nu alltså?! Det ska ju vara ungefär nu... Det var det någon som sade det innan ... en annan dag...

Abu Jahl: Och när ni är döda så ska vi mata flugorna med er!

Omar: Ja. Flugorna! Och ökenrävarna och hyenorna... Och lejonerna.. och... vad finns det mer för vilda djur?

Abu Jahl: Jo, finns det inte, vad heter det, såna här lodjur också, eller, vad heter de? ... Hur som helst, döda dem ska vi i alla fall. Innan solen har gått ned.

Omar: Ja, chefen!

Quaswa: Då gav Muhammed tecken och Ali och Hamza – de muslimska hjältarna steg fram. – Det är ni som ska dö era otrogna hundar, ropar Ali och galopperar rakt mot fienden. – Nu ska ni förenas med era kompisar i helvetet, ropar Hamza och höjer sitt svärd. Och så börjar kriget.
Mekkaborna är många fler, men Muhammed har tränat muslimerna väl – och han är mycket klok. Han placerar sina män vid brunnarna så att Mekkaborna inte får tag i något vatten och så måste de slåss med solen rakt i ögonen.
Dessutom får Muhammed hjälp av guden Allah. Muhammed tar en handfull jord och slänger rakt i fiendens ansikten – Alloh Akbar! Gud är störst ! Ropar Muhammed och med ens hörs en vind – en ohygglig och brännande vind som piskar upp sand i fiendens ansikten. Och den ohyggliga vinden kastar av Abu Jahl från hans häst och han kastas till marken och dör. Pang!

Kamelerna: Åh!

Quaswa: Abu Jahl är död, ropar Mekkaborna och flyr hals över huvud.

Quaswa: Jo, muslimerna vann en stor seger. Dessutom var en av Muhammeds värsta fiender – Abu Jahl död. Och nu hade det kanske kunnat bli fred, om inte Mekkabornas nye ledare hade varit – just det – Abu Suyfan, han med mustascherna – och han är sugen på hämnd!

Quaswa: En vårdag år 625 lämnar 3000 man Mekka och går mot Medina. Bakom armén går kvinnorna med Abu Suyfans fru Hind i spetsen.

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Kvinnorna: Oooooohhhh. Ooooooh

Quaswa: De sjunger så hemskt och krigiskt att blodet isar sig i muslimernas ådror. Abu Suyfans fru Hind hade förlorat två söner och sin far vid slaget vid Badr. Nu vill hon också ha hämnd. Hon svär att hon ska hacka levern ur den muslimske hjälten Hamza och äta upp den eftersom det var han som dödade hennes far. Så börjar kriget igen!
/Krigsljud/
Till en början står muslimerna emot trots att Mekkaarmén är mycket större. Det går till och med så bra för muslimerna att Mekkaarmén börjar fly. Men sen händer något – En del av muslimerna tror att de redan har vunnit, de trotsar Muhammeds order – bryter leden och börjar ta byte. Muhammed försöker hindra dem, men han får ett slag i huvudet och svimmar.

Kasmir: Åh! Nej! Inte Muhammed!

Sabah: Va? Ska han dö nu?

Quaswa: Lugn, lugn, det är ingen fara. Muhammed är bara bedövad – han bärs till ett buskage och sen hämtar han sig ganska snabbt. Men ryktet sprids att Muhammed har blivit dödad och muslimerna flyr. När striden är över är den muslimske hjälten Hamza död, precis som Abu Suyfans fru Hind hade hoppats – Och en av de Mekkakrigarna sprättar upp hans mage och tar ut levern – Och Hind tuggar i sig en bit för att hålla sitt löfte.

Sabah: Men hallå! Förlorade muslimerna nu eller!?

Quaswa: Ja, det gjorde de.

Sabah: Jag fattar inte: Ville Allah att Muhammed skulle förlora?

Quaswa: Ja, vad vet jag... Nej, det kan jag inte tänka mig – Men Gud kanske ville straffa muslimerna för att de inte lydde Muhammed..

Sabah: Aha!

Kasmir: Quaswa, behöver du inte sova lite? Du ser lite trött ur.

Quaswa: Nähä!

Sabah: Du ser helt groggy ut faktiskt. Påsar under ögonen, livlös päls, ovanligt många smådjur i pälsen också, plus en liten fågel på den bakre puckeln!

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Quaswa: Va? Har jag? Ja, minsann, en liten fågel! Hej på dig du.
Oj, där flög han.

Kasmir: Hej då!

Quaswa: Jo, ni kanske har rätt, jag blir så uppspelt bara, när Muhammed är i krig,
– Men det är sant. Det är en lång dag i morgon. – God natt, mina kära
vänner.

Kamelerna: Godnatt Quaswa.

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Program 5 – Återkomsten till Mekka

AV-nummer: 4120ra 5

Personer:

Quaswa

Kasmir och Saba

Abu Suyfan

Omar

Hind – Abu Suyfans fru

Berättare: Det är kväll i öknen för över tusen år sedan. Karavanen har stannat för natten. Nu kryper smådjuren fram från sina skuggiga platser och hålor i jorden. Ökenrävarna, springråttorna, åsneharna. Kamelerna Quaswa, Kashmir och Sabah har lagt sig till rätta i sanden. Men de har inte somnat än.

Muhammed hade en kamel – femte delen.

Kasmir: *(med munnen full av mat)* Quaswa?

Sabah: Idissla färdigt innan du talar till Quaswa. Det är väldigt oartigt att småkräkas när man talar med gamla kameler – det vet du väl?

Kasmir: Ja, ja, förlåt.

Quaswa: I natt är ökenrävarna nära – hör ni?

Kasmir: Ja, de låter väldigt mycket, hemskt nära! De låter så... blodtörstiga...

Sabah: Omkring en kilometer skulle jag tro, ganska exakt.

Kasmir: Är de så... jättenära.

Quaswa: Men oss kan de inte göra nåt ändå. Inte rävarna. Vi är för stora för dem. Det vet du ju Kashmir, du är bara lite rädd ändå – eller hur?

Kasmir: Jaa!

Sabah: Vargarna däremot... En av mina avlägsna kusiner – han blev attackerad av en vargflock – och det var ju inte mycket kvar av honom efteråt, kan man lugnt säga – kanske en hov, eller ett ögonlock, eller...

Kasmir: *(jämrar sig)* Oj oj nej nej nej.

Quaswa: Kashmir! Jag har inte hört några vargar ikväll. Ja, nu är det kväll igen och jag kanske ska berätta vidare om Muhammed..

Muhammed hade en kamel – Programmanus

- Kasmir: Oh! Det låter trevligt, jättetrevligt, men... vi är faktiskt lite trötta.
- Quaswa: Jaså!
- Kasmir: Ja, du har ju berättat varenda kväll och ..
- Sabah: Jag är faktiskt dödstrött. Ögonlocken trillar ihop hela tiden. Kolla!
- Kasmir: Ja, Sabah, det gör de faktiskt!
- Quaswa: Ja, jag tänker då inte sova! Nu har jag kommit igång.
Kom ihåg att jag är en mycket gammal kamel – om jag vill berätta ska ni lyssna på mig!
- Kamelerna: Ja, Quaswa. Vi lyssnar.
- Quaswa: Bra! Snart är det krig igen. Abu Suyfan, med slokande mustascher, anfaller! Med 10 000 man står han plötsligt utanför Medina. Men då får han sig en överraskning:
- Abu Suyfan: Va? De har grävt ett hål... ett dike... en vallgrav här – vad dumt! Någon kan ju ... trilla i och slå sig ... Eh, jag menar: Vad smart! Vi kan inte ta oss över. Vid mina mustascher, det var en missräkning! Vad ska vi nu ta oss till?
- Quaswa: Muslimerna har grävt ett dike runt staden, en vallgrav. Abu Suyfan provar att skicka ryttare över vallgraven, men de blir huggna i stycken. Han provar att hoppa över, han provar att kasta sten i huvudet på muslimerna. Han provar allt möjligt listigt, men han lyckas inte ta sig in i staden.
Belägringen blir långvarig. Till slut har Mekkaborna ingen mat, varken till människor eller kameler – De stackars, stackars kamelerna! – Det har jag hört från min halvbror – Han var en av de få kameler som överlevde belägringen av Medina. De stackars kamelerna svält och for mycket illa. De fick inte minsta lilla taggbuske att äta på dagar ... veckor. Sen blev det dessutom dåligt väder – mycket dåligt väder...
- Abu Suyfan: Nej nu, jag fryser ända ut i mustaschspetsarna... Titta! Till och med håren i min kamelhårströja ställer sig på ända... Jag kan inte minnas när jag åt senast... Kanske var det igår... kanske en halv dadel... ett torrt litet löv... en spindel? Nej, fy, vad äckligt! En spindel, nej.. Det kan jag väl ändå inte ha ätit?
- Omar: Vad ska vi göra? Kamelerna är så hungriga att de tuggar i sig vad som helst – Tjugo tält har vi förlorat... min högra sko, Ahmed här – hans vänstra byxben åt de upp ... och en hink..

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Abu Suyfan: Vi ska, vi ska em...

Omar: Anfalla?

Abu Suyfan: Nej, inte anfalla... vi ska em ...

Omar: Kasta sten?

Abu Suyfan: Nej, nej, vi ska...

Omar: Hämta förstärkning?

Abu Suyfan: Nej, inte kasta sten, inte anfalla, inte hämta förstärkning, vi ska... vi ska åka hem! Jag orkar inte längre! Jag vill inte kriga, jag vill hem, till Mekka, till min fru, till min mamma, min söta fina mjuka mamma.

Vi ska åka hem! Nu genast! Jag orkar inte längre! Jag orkar inte längre! Jag är hungrig! Jag fryser! Jag längtar efter mina barn. Mitt liv.

Quaswa: Och Abu Suyfan hoppar upp på sin kamel och beger sig tillbaka till Mekka och efter honom följer hela armén.
Med svansen mellan benen kommer Abu Suyfan tillbaka till Mekka.

Folket: Buuuuuu!

Quaswa: Nu börjar folk ändra uppfattning om Muhammed. Allt fler Mekkabor flyr till Medina för att bli muslimer. De har börjat förstå att Muhammed är en stor man, och att deras egen tro på gamla sten- och trä- och dadelgudar inte har någon framtid.
Till och med Abu Suyfan inser att han kommer att bli besegrad.
Och när Muhammed en dag år går ut med den största armé som Medina skådat – 10 000 män, rider Abu Suyfan honom till mötes.
Nästan alla Mekkabor kapitulerar tillsammans med Abu Suyfan, men hans hämndlystna fru Hind blir galen av raseri. Hon grabbar tag i Abu Suyfans mustascher –

Abu Suyfan: Aj aj aj, vad gör du?

Hind: Jag drar i dina mustascher – din tjocka feta isterblåsa! Vilken usel beskyddare du är för ditt folk! Du ska beskydda oss och istället går du över till fienden –

Abu Suyfan: Aj aj! Mina mustascher!

Hind: Så nu är det du och Muhammed – va?! Har ni blivit bästa kompisar också kanske?

Muhammed hade en kamel – Programmanus

Abu Suyfan: Aj, aj, sluta – jag hade inget val! Snälla Hind, släpp mina mustascher, Jag har så fruktansvärt ont!

Quaswa: Bara några få Mekkabor vill slåss, och de blir snart besegrade. De 10 000 muslimerna kan lugnt rida in i staden. När Muhammed har vilat sig en stund tvättar han sig, han stiger upp på mig och rider runt Kaba sju gånger. Det var en fantastisk känsla! Sju gånger rör han vid den svarta stenen och ropar: Alloh akbar – Gud är störst. Och de 10 000 muslimerna ropar likadant.

Quaswa: Det var det största ögonblicket i mitt liv! Islam har segrat. Muslimerna har kommit tillbaka till Mekka. Äntligen kan Muhammed förstöra gudastatyerna som finns i Kaba. Han slår sönder dem i tur och ordning samtidigt som han läser en vers ur muslimernas heliga bok Koranen: Sanningen är kommen, lögnen är förgången; lögnen är förvisso förgången.

Quaswa: Sen återvänder Muhammed till Medina och bodde där... till sin död.. Men varje år kom han tillbaka till Mekka för att besöka helgedomen Kaba.

Kamelerna: Är Muhammed död?

Sabah: På riktigt? Död alltså?

Quaswa: Ja. Han var ju en människa av kött och blod precis som alla andra, trots att han var profet.

Sabah: En vanlig människa? Säkert? Lite ovanlig tyckte jag nog att han var.

Kasmir: Ja, det var han väl, Quaswa. Han var faktiskt ovanlig, tycker jag. Det ljusnar nu, Quaswa.

Quaswa: Ja. Det gör det. Och ökenrävarna har tystnat.

Kasmir: Ska vi sova en stund?

Quaswa: Ja, det gör vi. Vi sover en stund. God natt, mina vänner.

Kamelerna: God natt.